

بررسی نقوش گیاهی بر تزئینات
گچبری طاق‌نمای گنبد خانه مسجد
جامع هفت‌شویه اصفهان / ۵۷-۷۱

طاق‌نمای ضلع غربی گنبد خانه
مسجد جامع هفت‌شویه، مأخذ
نگارنگان

بررسی نقوش گیاهی در تزئینات گچ بری طاق نمای گند خانه مسجد جامع هفتشویه اصفهان*

محسن موحدی** بهاره تقوی نژاد*** غلامرضا هاشمی**** مهدی دوازده امامی*

تاریخ دریافت: ۱۴۰۱/۵/۱۳

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۱/۹/۱۷

صفحه ۵۷ تا ۷۱

نوع مقاله: پژوهشی

چکیده

مسجد جامع هفتشویه در رودی روستای هفتشویه از منطقه قهچاورستان در شمال شرقی شهر اصفهان واقع شده است. این مسجد عصر سلجوقی به دلیل آسیب‌های بسیار در سده هشتم هجری قمری موربد بازسازی کلی قرار گرفت که در این میان بیشتر به ظاهر بنا توجه شد تا به استحکام آن، درنتیجه اکنون با یک بنای نیمه مخروبه رو به رو هستیم. از تزئینات گچ بری بر جامانده در این بنای توان به محراب و بخشی از طاق نمای جبهه غربی گند خانه اشاره کرد. هدف این پژوهش شناخت ویژگی های بصری نقوش گیاهی آرایه های گچی موجود در طاق نمای ضلع غربی گند خانه مسجد جامع هفتشویه است. در راستای دستیابی به هدف پژوهش، سوال ها عبارتند از: ۱. ویژگی های تزئینات نقوش گیاهی طاق نمای گند خانه این مسجد چیست؟ ۲. پر کاربردترین نقوش به کار رفته کدام است؟ روش تحقیق در این پژوهش توصیفی - تحلیلی و به شیوه کتابخانه ای در بخش نظری و به شیوه میدانی در بخش عملی انجام گرفته و روش تجزیه و تحلیل اطلاعات کیفی است. نتایج مطالعات نشان داد نقوش اسلامی دارای انواع تک قوس، دو قوس و سه قوس بوده که با سه نوع تزیین شامل طرح هندسی، شیار های منحنی هلال مانند و طرح بادبزنی در دو ساختار سر اسلامی به شکل بادامچه و بدون شکل بادامچه کار شده است. نقش مایه گل شش پر نیز در انتهای قوس های اسلامی و یا به صورت مجزا همچون زوائد روی بندها قابل مشاهده می باشد و نوار تزئینی با طرح کنگره دار شانه عسلی به عنوان تزیین در نقوش استفاده شده است. روش مرسوم قرینه سازی در طراحی موردن توجه نبوده و هنرمند بیشتر از روش بی قرینگی بهره برده و تلاش دارد تا تعادل و توازن طرح را با اعمال ارزش های بصری در نقش مایه ها حفظ کند. نقش مایه ها در کتیبه به بهترین شکل با یکدیگر در تعامل هستند و به موقعیت ها، کمبودها و کنش های یکدیگر پاسخ می دهند.

واژگان کلیدی

مسجد جامع هفتشویه، تزئینات گچ بری، نقوش گچ بری ایلخانی، نقوش گیاهی، تزئینات طاق نمای گند خانه.

*مقاله حاضر، برگرفته از بایان نامه دوره کارشناسی ارشد نویسنده اول با عنوان «مطالعه نقش مایه های گیاهی تزئینات گچ بری مسجد جامع هفتشویه به منظور طراحی زیور آلات فلزی» به راهنمایی نویسنده اول دوم و مشاوره نویسنده چهارم در دانشگاه هنر اصفهان است.

**فارغ التحصیل کارشناسی ارشد، گروه صنایع دستی، دانشکده صنایع دستی، دانشگاه هنر اصفهان، اصفهان.

Email: m.movahedi74@gmail.com

*** استادیار، گروه صنایع دستی، دانشکده صنایع دستی، دانشگاه هنر اصفهان، اصفهان، (نويسنده مسئول).

Email: b.taghavinejad@au.ac.ir

Email: gh.hashemi@au.ac.ir

Email: m.12emami@au.ac.ir

**** استادیار، گروه صنایع دستی، دانشکده صنایع دستی، دانشگاه هنر اصفهان، تهران،

***** استادیار، گروه صنایع دستی، دانشکده صنایع دستی، دانشگاه هنر اصفهان، اصفهان

مقدمه

است چراکه در نمونه‌های به‌جامانده از دوره‌های مختلف می‌توان شاهد نوآوری‌های بسیار زیادی بود که در جاهایی دارای شخصیت هستند. همچنین با توجه به این‌که بنای مذکور مخربه بوده و بخش کوچکی از تزئینات گچ بری آن سالم باقی‌مانده و درگذر زمان نیز رو به فرسایش است، ادامه این روند می‌تواند در آینده باعث از دست رفتن این گنجینه فرهنگی به همراه بانکی جامع از نقش مربوط به دوره ایلخانی گردد.

روش تحقیق

روش تحقیق پژوهش توصیفی-تحلیلی است که به بررسی و شناخت ویژگی‌ها و ارزش‌های بصری در نقش گیاهی تزئینات گچ بری می‌پردازد. روش گردآوری اطلاعات کتابخانه‌ای و میدانی است. از روش کتابخانه‌ای در بخش نظری تحقیق به منظور جمع‌آوری اطلاعات استفاده شده و در روش میدانی از طریق مشاهده و ثبت تصاویر، دسته‌بندی، مقایسه و تحلیل نقش صورت گرفته است. در پایان با توجه به مستندات به دست آمده از اطلاعات، توصیف و تحلیل انجام شده است. روش تجزیه و تحلیل اطلاعات در این تحقیق کیفی است.

پیشینه تحقیق

در بررسی‌های انجام شده، منابع مربوط به طبقه‌بندی نقش اندک است و مستندات دقیق و کامل وجود ندارد. همچنین عدم توجه به مستند نگاری باعث گردیده تحقیقات با فرضیات همراه باشد و اطلاعات دقیق از ویژگی‌ها و جزئیات بصری نقش در دست نباشد. درباره مسجد جامع هفت‌شنبه، رازانی (۱۳۸۶)، شماره ۲۵، فصلنامه فرهنگ اصفهان (در مقاله «معرفی محراب مسجد جامع هفت‌شنبه (از شاهکارهای دوره ایلخانی)» نخست شرایط جغرافیایی و تاریخ بنا را شرح می‌دهد. در ادامه به توصیف ویژگی‌های مسجد می‌پردازد و محراب مسجد و تقسیم‌بندی‌های آن را معرفی می‌کند. همچنین هنر گچ بری از عصر سلجوقی تا دوره ایلخانی را توضیح می‌دهد. شکفتة (۱۳۹۱)، شماره ۲، مطالعات معماری ایران) در مقاله «ویژگی‌های بصری شاخص تزئینات گچ بری معماري عصر ایلخانی» به اختصار سلسله ایلخانی را شرح داده و تزئینات گچ بری را به صورت گزیده از عصر سلجوقیان تا ایلخانی توصیف می‌کند. توصیفات بیشتر درباره کتبیه‌ها و انواع خطوط به کاررفته در بنای‌های دوران ایلخانی است. وی مسجد جامع هفت‌شنبه را مربوط به دوره ایلخانی دانسته و تاریخ آن را از سده ششم تا هشتم هجری قمری تعیین کرده است. نقیب اصفهانی و همکاران (۱۳۹۵)، شماره ۱۲، مطالعات تطبیقی هنر) در مقاله‌ای با موضوع «مطالعه تطبیقی فرم نقش‌مایه‌های چهار محراب دوره ایلخانی در استان اصفهان (الجایتو، مقبره پیر بکران، مسجد جامع اشتر جان، مسجد جامع هفت‌شنبه)»

هنرهای مرتبط با معماری که امروزه به آن‌ها تزئین گفته می‌شود سهم به سزاوی در هویت بخشی معماری ما دارد. این نگاره‌ها گنجینه‌ای تصویری است از آنچه یک ملت طی حیات خود فکر، طلب و یا به آن عمل می‌کرده است. این گنجینه چون میراثی ارزشمند به نسل‌های بعد منتقل شده و در این مسیر تحت تأثیر عواملی نظری افکار و اعتقادات، نفوذ جریان‌های مختلف هنری و خلاقیت هنرمندان تغییر و تحول یافته است. به این ترتیب همواره در بررسی نقش دوره‌های مختلف تاریخی با عناصری کلیدی رویه‌رو هستیم که سیر تکامل خود را طی می‌کنند و به عنوان نقش‌هایی پایدار و اصیل در دوره‌های بعد مطرح می‌شوند. این نمونه‌های شاخص درگذر زمان مورد توجه اهل فن قرار گرفته و باعث خلق ارزش‌های بصری بی‌بدیلی گشته است که با بررسی آرایه‌های گچی می‌توان به ویژگی‌های بصری این نقش‌مایه‌ها پی‌برد. تزئینات گچ بری مسجد جامع هفت‌شنبه یکی از آثار ارزشمند دوره ایلخانی به شمار می‌رود که به دلیل کم‌توجهی هنگام بازسازی در دوره آل‌مظفریان در طول زمان دچار آسیب و فرسایش بسیار شده است و با توجه به میزان این ویرانی‌ها برای آینده بنا نمی‌توان تصوری امیدبخش پیش‌بینی کرد. باید توجه داشت که به جز محراب هفت‌شنبه در این بنای در حال فرسایش تنها تزئینات گچ بری در ضلع غربی طاق نمای گنبد خانه سالم بر جای‌مانده است که بررسی و تحلیل نقش این بخش از طاق نما علاوه بر حفظ این گنجینه فرهنگی می‌تواند اطلاعات جامعی از ساختار بصری نقش‌های گیاهی مورداستفاده در این بنا را مشخص سازد؛ بنابراین هدف پژوهش شناخت ویژگی‌های بصری و معرفی شکل‌ها و بررسی تنوع نقش در تزئینات گچ بری بوده که از روش توصیفی-تحلیلی با مقایسه و طبقه‌بندی نقش‌مایه‌ها و با استناد بر طرح‌های خطی انجام گرفته است. پس سوالات تحقیق این است که ۱. ویژگی‌های تزئینات نقش گیاهی طاق نمای گنبد خانه چیست و ۲. پرکاربردترین نقش به کاررفته کدام است؟ ضرورت و اهمیت تحقیق در این است که ضمن دسته بندی نقش و تحلیل آنها، اصول و ساختارهای مرسوم در نقش‌مایه شناخته گردیده است و بخش کوچکی از آن سالم مانده که طی سالهای آینده رو به فرسایش است و این گنجینه فرهنگی از دست خواهد رفت.

از این‌رو در صدد بررسی و دسته‌بندی این نقش هستیم تا با تحلیل آن‌ها بتوانیم اصول و ساختارهای مرسوم در نقش‌مایه‌ها را شناخته و به کشف ویژگی‌های ارزشمند بصری در آرایه‌های گچی این دوره تاریخی دست‌یابیم. از ضروریات بررسی این نقش‌مایه‌ها شناخت ویژگی‌های نقش این دوره است که با درک این اصول می‌توان از قابلیت‌های آن در دوران معاصر بهره برد و باعث احیا و ترویج آن شد. اهمیت بررسی تزئینات معماری امری بدیهی

۱. مسجد جامع برسیان در ۴۲ کیلومتری شرق اصفهان واقع شده است. تاریخ کتیبه موجود در محراب سال ۴۹۸ هجری قمری را نشان می دهد و کتیبه آخری منار مسجد به ارتفاع ۲۵ متر سال ۴۹۱ هجری قمری می باشد که در دوره پادشاهی سلطان برکیاک بن ملکشاه سلجوقی ساخته شده است.

۲. مسجد داشتی در روستای داشتی از توابع برآن جنوبی در ساحل جنوبی زاینده رود قرار دارد. هنرفر تاریخ ساخت مسجد را ۷۲۵ هجری قمری (۱۲۲۵ میلادی) ذکر کرده است (هنرف، ۱۳۵۰: ۲۸۸-۲۸).
 ۳. بقعه پیر بکران در شهر پیر بکران از توابع شهرستان فلاورجان در ۲۰ کیلومتری جنوب غربی اصفهان واقع شده است. بنا دارای دو کتیبه به تاریخ ۷۱۲ و ۷۲۶ هجری قمری است (هنرف: ۲۵۳).

۴. مسجد و مناره گار در روستای کار، دهستان برآن جنوبی، ۲۲ کیلومتری شرق اصفهان در ساحل زاینده رود در مسیر جرقویه واقع شده است. طبق کتیبه کوفی آجری که در قاعده منار ۲۱ متری موجود است، در سال ۵۱۵ هجری قمری توسط ابوالقاسم بن احمد که در کتیبه به سیدالرقة سیاوشده ساخته شده است.

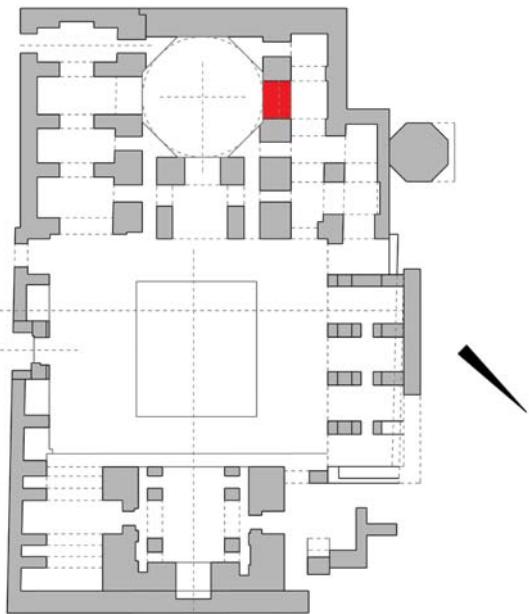
۵. مسجد جامع اشتر جان در ۲۶ کیلومتری جنوب غربی اصفهان در منطقه لنجان واقع شده است. به استناد کتیبه های تاریخی آن در ۷۱۵ هجری قمری (۱۳۱۵ میلادی) به دستور خواجه فخر الدین محمد بن محمود بن علی اشتر جانی ساخته شده است (هنرف، ۱۳۴۴: ۲۶۷ و ۲۷۰).

گرم و خشک) در مقاله «بررسی دوره بندی تاریخی- کالبدی مسجد جامع هفت‌شويه از منظر مطالعات تطبیقی» با توجه به نبود کتیبه تاریخی و شواهد موجود در معماری چندین دوره‌های مسجد جامع هفت‌شويه تلاش دارد تا از طریق شواهد تاریخی، باستان‌شناسی و مطالعات تطبیقی به شناسایی دوره بندی تاریخی و کالبدی بنا پردازد. در این پژوهش، مسجد با مساجدی مانند گار، برسیان^۱، اشتر جان، دشتی^۲، بقعه پیر بکران^۳ مطابقت داده می شود. نفیسی (۱۳۸۹)، احمد صالحی کاخکی و حمیدرضا فتحی‌زاده، دانشگاه هنر اصفهان) در پایان‌نامه ارشد «بررسی نقش شواهد ایلخانی در شهرستان اصفهان و حومه آن» نگاهی اجمالی به تزئینات، روش‌ها و کاربردنگ در تزئینات گچی محراب‌های ایلخانی دارد. برای توصیف در زمینه‌های مختلف مانند نقش‌مایه‌ها و رنگ‌ها و روش‌های گچ‌بری، برای هر کدام قسمت‌هایی از هر محراب را انتخاب و توصیف می‌کند. محراب‌ها به صورت کامل مورد تحلیل قرار نگرفته و محقق با ارجاع به منابع دیگر به شرح محراب‌ها پرداخته است. تولمی (۱۳۹۲)، حسام اصلاحی، دانشگاه هنر اصفهان) در پایان‌نامه ارشد «آسیب‌شناسی و ارائه طرح حفاظت تزیینات گچی محراب مسجد جامع هفت‌شويه» به عواملی که باعث ایجاد آسیب به مسجد و تزئینات گچ‌بری آن شده می‌پردازد. نخست ویژگی‌های جوی و محیطی منطقه را بررسی و سپس مصالح به کاررفته در ساخت بنا را ارزیابی و آزمایش می‌کند. نوع آسیب‌های گچ‌بری را توصیف و راهکارهایی برای حفاظت و احیاء بنا و گچ‌بری محراب آن را به ارائه می‌دهد. رحمتی (۱۳۹۲)، حسام اصلاحی و حسین احمدی، دانشگاه هنر اصفهان) در پایان‌نامه ارشد «شناسایی روش‌های مناسب مرمت کمبودها در آرایه‌های گچ‌بری با نگرشی ویژه بر محراب‌های سده هشتم هجری را ارزیابی و آزمایش می‌کند. نوع آسیب‌های تزئینات گچ‌بری در محراب‌های سده هشتم هجری قمری پرداخته است. پژوهش علت‌های کمبود را بررسی کرده و اصول اولیه بازسازی آنها را بیان می‌کند و راهکارهایی برای کمبودها ارائه می‌دهد. هنرف (۱۳۴۴، ثقفي) در کتاب «گنجینه آثار تاریخی اصفهان: آثار باستانی و الواح و کتیبه‌های تاریخی در استان اصفهان» جغرافیایی ناحیه هفت‌شويه را شرح می‌دهد و به وضع اسفبار مسجد و فرو ریختن گند و از هم‌گسیخته شدن دیوارهای آن اشاره می‌کند. به عقیده او نقشه ساختمان مسجد شباهت زیادی به مسجد سلجوقی کار^۴ دارد و گچ‌بری آن شبیه به تزئینات گچ‌بری مسجد جامع اشتر جان^۵ است. وی مسجد را مربوط به دوره سلجوقی حدود قرن پنجم یا ششم هجری قمری دانسته و تزئینات گچی آن را مربوط به سده هشتم هجری قمری اما شواهدی برای این موارد ارائه نداده است.

سیرو (۱۳۵۷)، سازمان ملی حفاظت آثار باستانی ایران) در کتاب «راههای باستانی تاریخ اصفهان و بنای‌های وابسته به

نقشه ۱. موقعیت مسجد جامع هفت‌شويه جنوب جاده قه‌جاورستان،
مأخذ: maps.google.com

نقشه ۲. مسجد جامع هفت‌شويه، مأخذ: سیرو ۱۳۵۷، ۳۷۷. نقشه باز ترسیم شده است، مأخذ: نگارندگان.

به شرح ساختار و روابط هندسی محراب‌ها پرداخته و برخی نقش انتخابی مشترک بین محراب‌ها را توصیف می‌کند. این مقاله محراب‌ها و برخی از نقش آنها را از نظر نسبت‌های طلایی موربد بررسی قرار داده تا وجود افتراق و اشتراک آنها را آشکار سازد. نتیجه اشاره به اشتراک فرم محراب‌ها و نقش در روابط هندسی ویژه بر پایه نسبت‌های طلایی دارد. همین مؤلفان (۱۳۹۶، شماره ۴۵) فصلنامه علمی-پژوهشی نگره) در مقاله‌ای دیگر با عنوان «مطالعه تناسبات، ساختار و نقش‌مایه‌های محراب مسجد جامع هفت‌شويه» به بررسی نسبت‌های طلایی، ساختار و روابط هندسی محراب پرداخته‌اند. نتیجه تحقیق می‌گوید، فرم کلی محراب هفت‌شويه و اکثر نقش‌مایه‌ها دارای ساختار و روابط هندسی بر پایه نسبت‌های طلایی هستند. رازانی و حیدری باباکمال (۱۳۹۸، شماره ۱۰، نشریه معماری اقلیم

تصویر ۱. محوطه و گنبد خانه مسجد جامع هفت‌شیوه، مأخذ: نگارندگان.

از نقشمايهها می‌پردازند که در کتیبه دارای ارزش بصری قابل توجهی هستند. این موضوع باعث می‌شود نتیجه پژوهش همیشه با ضعف و خطا همراه باشد و بسیاری از مباحث از دید محقق پنهان شود. به نظر می‌رسد محققان در توصیف نقش‌ها، نقشمايه‌های دوره ایلخانی را بر مبنای نقوش امروزی که نزدیک به نقشمايه‌های عصر صفویه است بررسی و دسته‌بندی می‌کنند درحالی‌که با توجه به مستند نگاری‌هایی که انجام شد، نقوش این دوره اصول و قواعد ساختاری متفاوتی نسبت به دوره‌های تاریخی دیگر دارند. در این پژوهش بعد از عکس‌برداری از آرایه‌های گچی، طرح خطی آن‌ها ترسیم شد و تمام نقوش و تزئینات مورد ارزیابی قرار گرفت. پس از بررسی و شناخت ویژگی‌ها و ارزش‌های بصری، تزئینات مطابق با ساختارشان طبقه‌بندی شد.

مسجد جامع هفت‌شیوه

مسجد جامع هفت‌شیوه از نوع مساجد دو ایوانی بوده و در عصر مساجد چهار ایوانی احداث شده است. طبق گفته اهالی روستای هفت‌شیوه در اواخر سده ۱۳ هجری خواری‌هایی توسط یک گروه انگلیسی انجام گرفته اما متأسفانه هیچ گزارشی از این کاوش در دست نیست (حدادی، ۱۳۸۷: ۱۳۴۴-۱۳۲۲).

آن‌ها» درباره مسجد جامع هفت‌شیوه می‌نویسد که این بنای کلاسیک مربوط به اوخر سده پنجم هجری قمری از دوره سلجوقیان بوده و چون تخریب شد تصمیم به بازسازی کلی آن گرفتند که در ربع دوم از سده هشتم هجری قمری توسط شخصی که بیشتر به فکر ظاهر بنا بوده تا استحکام آن ساخته شده است. مسجد در آغاز نیمه دوم از سده هشتم در ایام سلطنت آل مظفریان به اتمام رسیده و در پایان سده نهم هجری قمری نیز تعمیراتی خشتنی در بخش شمالی بنا انجام شده است. سیرو تزئینات بخش‌هایی از گچ‌بری محراب را شبیه به تزئینات قبر پیر حمزه سبزپوش ابرقو می‌داند و معتقد است که نقش حلزونی محراب هفت‌شیوه دارای همان صدف حلزونی در حاشیه بالایی محراب ابرقو است. رجبی (۱۳۸۷، پژواک کیوان) در کتاب «سدۀ‌های گمشده (تاریخ دوره‌ی اسلامی ایران) آشنایی با تاریخ سلجوقیان» در جلد چهار شرح مختصری از موقعیت جغرافیایی بنا ارائه کرده و بیان می‌کند که مسجد دارای محرابی زیبا با گچ‌بری‌های آکنده از گلوبته است و در پایان، تاریخ ساخت بنا را عصر سلجوقیان در نظر می‌گیرد.

در بررسی تحقیقات مشخص شد علی‌رغم بررسی تزئینات دوره ایلخانی، تاکنون طبقه‌بندی قابل توجهی مهی این منطقه بوده که تقریباً به شهر اصفهان متصل و از محلات آن محسوب می‌شده است (هنرفر،

۱. ناحیه قهاب در سده‌های ششم تا هشتم هجری درنهایت عمرانی و آبادی قرار داشته و روستای هفت‌شیوه به عنوان یکی از روستاهای مهم این منطقه بوده که تقریباً به شهر اصفهان متصل و از محلات آن محسوب می‌شده است (هنرفر، ۱۳۴۴-۱۳۲۲).

تصویر ۲. طاق نمای ضلع غربی گند خانه مسجد جامع هفتشویه، مأخذ: همان.

تصویر ۳. زیر طاق نمای ضلع غربی گندخانه، مأخذ: همان.

تصویر ۴. موقعیت ساقه در زیر طاق نمای ضلع غربی گندخانه، مأخذ: همان

تصویر ۵. طرح خطی زیر طاق نمای ضلع غربی گندخانه، مأخذ: همان

۶). مطابق با گزارش حمدالله مستوفی قزوینی این منطقه در سده هشتم هجری قمری قصبه‌ای آباد بوده که چهل روستا داشته و هفتشویه، رازنان و قهجاورستان از معظم ترین قرای آن بوده‌اند که آب کاریز می‌خوردند و به آن قهاب^۱ می‌گفته‌اند (مستوفی، ۱۳۸۱: ۹۲). درباره مسجد جامع هفتشویه اطلاعات مستند اندک است و در هیچ‌یک از منابع مهم تاریخی و حتی کتاب‌های مربوط به آثار تاریخی اصفهان وصفی از این بنا به میان نیامده است؛ بنابراین بهترین شرح حال از این بنا را می‌توان گزارش ماسکیم سیرو در زمانی که از این محدوده عبور می‌کرده و اطلاعاتی درباره آن جمع آوری کرده است، دانست (سیرو، ۱۳۵۷: ۳۷۴-۳۸۴). با توجه به دوستی سیرو با هیئت باستان‌شناسی آن زمان تا حدودی می‌توان توصیفات وی را نتیجه‌هایی از یافته‌های این باستان‌شناسان و نیز تحقیقات میدانی آن‌ها دانست. در حال حاضر با توجه به توسعه اصفهان از سمت شرق، این روستا نسبت به گذشته به شهر اصفهان نزدیک‌تر شده و می‌توان از طریق اتوبان چمران به فرویدگاه و از جاده قهجاورستان (نقشه ۱ و ۲) به این بنای تاریخی رسید.

تزئینات گچ بری طاق نمای ضلع غربی گند خانه مسجد
جامع هفتشویه
امروزه به جز تزئینات گچ بری در طاق نمای ضلع

تصویر ۶.الف. هلال طاق نمای ضلع غربی گنبد خانه (ب) شروع حرکت بند اسلامی، مأخذ همان.

تصویر ۷. موقعیت و ساختار ساقه در هلال طاق نمای ضلع غربی گنبد خانه، مأخذ همان.

غربی، تزئینات دیگر طاق نماها هم در گنبد خانه به دلیل آسیب‌ها از بین رفته است (تصویر ۱). آثار به جامانده از این طاق نما شامل قسمت‌های زیر طاق نما، هلال طاق نما و لچک بالای طاق نما می‌شود (تصویر ۲). نقش تزئینات گچ بری این طاق نما نسبتاً سالم باقی‌مانده که با بررسی دقیق نقش گچ بری موجود در این بخش می‌توان تصویری قابل توجه از آرایه‌های تزئینی استفاده شده در طاق نماهای دیگر از محوطه گنبد خانه را تا اندازه‌ای کشف کرد.

تزئینات گچ بری زیر طاق نما

در نگاه کلی از طرح مربوط به زیر طاق نما در ضلع غربی گنبد خانه به نظر می‌رسد نقش از چند بند اسلامی در همتینیده شده به وجود آمده است (تصویر ۳) اما با بررسی ساقه‌ها مشخص شد در هر قسمت از کتیبه تنها یک بند اسلامی وجود دارد که با انشعاب‌هایی توانسته در تمام بخش‌های کتیبه گسترش یابد (تصویر ۴). مبدأ شروع نقش از مرکز طاق نما، از جایی که به نوشته‌ی *يا الله مزين* شده به دو جهت راست و چپ طاق نما با روشنی بی‌قرینه گسترش یافته است.

در قسمت‌هایی از طرح تصویر ۵ با توجه به جهت نقش‌مایه‌ها به نظر می‌رسد مسیر حرکت بند نسبت به انشعاب آن معکوس شده که البته آسیب‌های موجود، تشخیص دقیق جهت حرکت را امکان‌پذیر نمی‌سازد. در جاهایی از طرح ساقه به صورت شکسته طراحی شده و در بخش‌هایی نیز بندهایی مشاهده می‌شود که تا سه انشعاب از آن‌ها گرفته شده است. تزئینات روی نقش شامل شکل‌های دایره و اشک و شیارهای منحنی هلال مانند است. در جهت راست طاق نما دو طرح گل شش پر طبیعی قابل مشاهده است که یکی تکمیل‌کننده انتهای اسلامی گلدار بوده و دیگری بر روی ساقه به عنوان جوانه نمایان شده است. تنوع سر اسلامی‌ها در این کتیبه بسیار بوده و بندهای اسلامی با زواائد و جوانه‌ها، تزیین و از یکنواختی دور شده‌اند. نتیجه اینکه در نگاه اول به نظر می‌رسید طرح این بخش از طاق نما کیفیت بصری مناسب نداشته باشد اما با بررسی دقیق تر نقش‌مایه‌ها، ارزش‌های بصری، شخصیت، سبک ویژه و

تصویر ۸. طرح خطی هلال طاق نمای ضلع غربی گنبد خانه، مأخذ همان.

تزئینات منحصر به فرد شان مشخص شد.

تزئینات گچ بری هلال طاق نما

شروع حرکت بند اسلامی در حاشیه هلال طاق نما (تصویر ۶ الف) برخلاف اصول معمول طراحی، از بیرون هلال در پایین و سمت راست (تصویر ۶ ب) به شکل همندانه‌ای که قابل تشخیص نباشد آغاز می‌شود و با عبور از مرکز هلال که با ترنجی متخلک از چند سر اسلامی و سربند لاله‌ای تزیین شده، از پشت ترنج تا سمت چپ و پایین حاشیه امتداد می‌یابد. متأسفانه انتهای سمت چپ حاشیه آسیب دیده و نمی‌توان ساختار انتهای بند اسلامی را مشخص کرد.

شیوه گردش‌های حلزونی منعطف بند اسلامی یادآور حرکت بندهای منعطف در نقش گیاهی دوران گذشته است (تصویر ۷). در اواقع نقش‌مایه‌های اسلامی در حرکت گردشی خود بر روی ساقه خودشان نیز قرار می‌گیرند.

طرح ازنظر انسجام و ترکیب‌بندی و پویایی و گسترش آن، در حاشیه هلال مانند بسیار متعادل و متوازن است. در تزیین نقش علاوه بر تزئینات هندسی و طرح با بذرنی، در بخش‌هایی از تزئینات از شیارهای خطی منحنی هلال مانند که در کتیبه زیر طاق نما به‌طور گسترده کار شده است نیز

تصویر ۱۳. تو سازی یانقش اسلامی، برگ و پیچک در لچک طاق نمای ضلع غربی گنبدخانه، مأخذ: همان.

تصویر ۹. لچک طاق نمای ضلع غربی گنبدخانه، مأخذ: همان

تصویر ۱۰. موقعیت بندها و نقوش در لچک طاق نمای ضلع غربی گنبدخانه، مأخذ: همان

روی زمینه‌ی مبدل شده به نقش از بندهای اسلامی بسیار ظرفی به عنوان عنصری تزئینی استفاده شده که در کل محدوده لچک بر روی زمینه آژده کاری شده در حال گردش است (تصویر ۱۰).

لچک سمت چپ طاق نما (تصویر ۱۱) آسیب بسیار دید و تنها بخش کوچکی از آن موجود است. در سمت راست نیز قسمت‌های محدودی از نقش تخریب شده که تا حدودی با تطبیق لچک سمت چپ می‌توان یکی از نقسمایه‌های اسلامی آن را حدس زد. به نظر می‌رسد کل طرح لچک سمت راست به صورت قرینه انعکاسی در لچک سمت چپ اجرا شده باشد. بی‌قرینگی در شکل نقش‌ها بسیار اندک است و تنها نقسمایه‌ها برای پر کردن محدوده لچک از نظر اندازه و موقعیت نسبت به نقش قرینه‌ی خود، تفاوت دارند. به طور کلی طرح لچک در مجموعه این طاق نما از بخش‌های هلال طاق نما و زیر طاق نما به دلیل استفاده از آژده کاری زیاد، پرکارتر به نظر می‌رسد. در کل اثر، یک نقش اسلامی شبیه به شکل سرتیر با تزیین طرح بادیزی و نوار تزئینی کنگره‌دار شانه عسلی دیده می‌شود که با یک ترکیب بندی زیبا در محدوده لچک پخش و عنصری شاخص در کل اثر شده است.

همچنین زمینه آژده کاری و تزئینات نقوش اسلامی در لچک طاق نما با سه نوع تزیین هندسی تکمیل شده است (تصویر ۱۲).

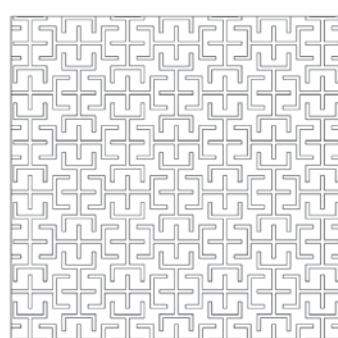
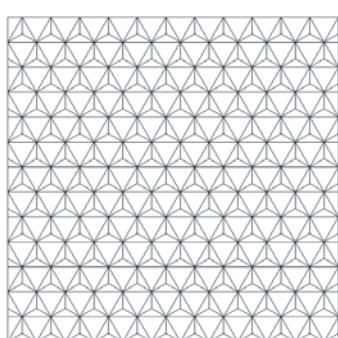
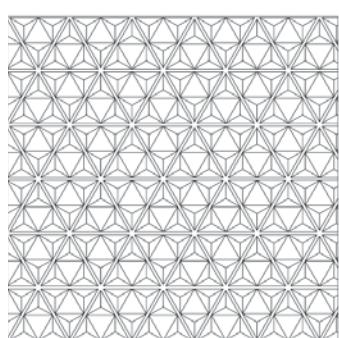

تصویر ۱۱. طرح خطی لچک طاق نمای ضلع غربی گنبدخانه، مأخذ: همان

استفاده گردیده و در برخی از نقسمایه‌ها با دیگر تزئینات ترکیب شده است (تصویر ۸). نقش گل شش پر طبیعی به صورت بی‌قرینه و پیش در جاهایی از قسمت‌های سر اسلامی‌ها مشاهده به عنوان تزیین، بیشتر در انتهای هلال طاق نما نسبت به می‌شود. ساختار نقوش حاشیه هلال طاق نما نسبت به نقش‌های زیر طاق نمای آن قاعده‌مندتر و با تنسابات دقیق‌تری انجام‌شده و به نظر می‌رسد با توجه به نوع رسم طرح‌ها احتمالاً طراح آن‌ها بیش از یک نفر بوده است.

تزئینات گچ بری لچک طاق نما

طرح کارشده در لچک‌های بالای طاق نما در واقع زمینه لچک خود است که به نقش تبدیل شده و هنرمند توانسته به طرز بسیار زیبایی از تدوین نقسمایه‌ها با یکدیگر، محدوده لچک را با زیباترین ساختار بصیری تکمیل کند (تصویر ۹).

تصویر ۱۲. تزئینات هندسی در لچک طاق نمای ضلع غربی گنبدخانه، مأخذ: همان

تصویر ۱۵ پ. سر اسلامی‌های تک قوس بدون شکل بادامچه با طرح بادبزنی، مأخذ: همان.

تصویر ۱۴. سر اسلامی‌های سه قوس که در تزیین از داخل مرتب با یکدیگر هستند، مأخذ: همان

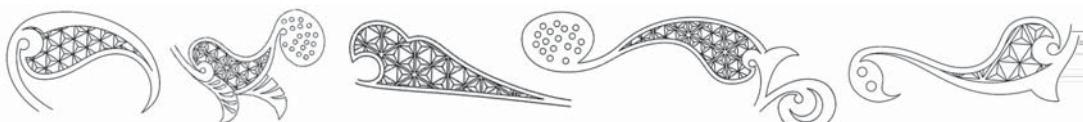
این میان دو سر اسلامی از نوع سه قوس وجود دارد که تزیین داخل قوس‌های شان باهم مرتبط هستند و تنها یک نوع تزیین در آن‌ها مشاهده می‌شود و آن نقش تزئینی هندسی ستاره‌ای است(تصویر ۱۴).

سر اسلامی‌های تک قوس را می‌توان بر اساس تزئینات و ساختارشان به سه نوع مختلف دسته‌بندی کرد. اسلامی‌های که در تصویر ۱۵ الف می‌بینید به شکل بادامچه هستند و تزئینات هندسی دارند. اسلامی‌های تصویر ۱۵ ب هم به شکل بادامچه هستند و با شیارهای منحنی هلال مانند و به شکل دایره و اشک تزیین شده‌اند. اسلامی‌هایی تصویر ۱۵ پ بدون شکل بادامچه هستند و تزیین طرح‌شان به شکل بادبزنی است.

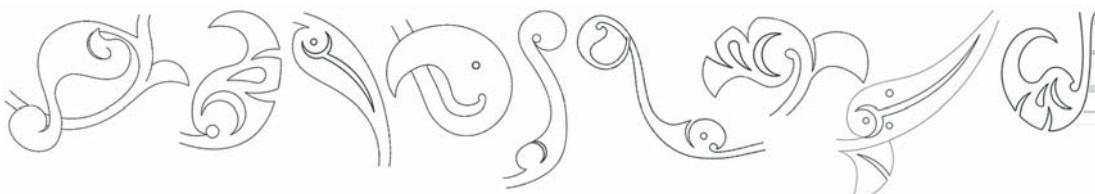
نوع دیگر اسلامی‌ها دارای دو قوس یا بازوی هستند که از نظر ساختار به سه نوع تقسیم می‌شوند. امروزه این نوع سر اسلامی به عنوان پرکاربردترین نوع اسلامی شناخته می‌شود و در گچبری‌های این دوره شاهد تنوع ساختار و تزیین در این نوع نقشمایه هستیم. اسلامی‌هایی که در تصویر ۱۶ الف می‌بینید دارای شکل بادامچه است و در تزیین قوس یا بازوی دارای طرح بادامچه به‌طور معمول از

در این لچک دو نقش اسلامی دیده می‌شود که از نظر تزیین با نقشمایه‌های دیگر متفاوت است چراکه در تو سازی‌های آن‌ها از نقش خود اسلامی و برگ و پیچک استفاده شده؛ در حالی‌که در نقوش مرسوم این بنا، تزئینات مورداستفاده بیشتر شامل تزئینات هندسی، طرح بادبزنی و تزئینات خطی منحنی هلال مانند، شکل دایره و اشک است(تصویر ۱۳).

تحلیل و طبقه‌بندی نقشمایه‌های گیاهی
برای شناخت نقوش و درک تفاوت‌ها و شباهت‌های ساختاری نقشمایه‌ها، بر اساس مطالعات انجام‌گرفته می‌توان سه دسته اصلی را برای ساختار نقوش اسلامی در نظر گرفت. با توجه به مستندات، نقشمایه‌های اسلامی از نظر تعداد قوس یا بازو دارای سه ساختار تک قوس، دو قوس و سه قوس هستند. نکته قابل توجه اینکه، اسلامی‌هایی که بدون شکل بادامچه هستند به‌طور معمول در آن‌ها از تزیین طرح بادبزنی استفاده شده و در اسلامی‌هایی که شکل بادامچه دارند از هر دو نوع تزیین هندسی و طرح بادبزنی کارشده است. در اسلامی‌های دارای دو و سه قوس، از تزئینات نقش هندسی در قوس دارای شکل بادامچه بهره گرفته‌اند و قوس دیگر آن معمولاً طرح بادبزنی است. در

تصویر ۱۵ پ. سر اسلامی‌های تک قوس بدون شکل بادامچه با طرح بادبزنی، مأخذ: همان.

تصویر ۱۵ ب. سر اسلامی‌های تک قوس به شکل بادامچه و تزئینات شکل دایره، اشک و خطوط منحنی هلال مانند، مأخذ: همان.

تصویر ۱۶ الف. سر اسلامی‌های دو قوس به شکل بادامچه و تزیین هندسی و طرح بادبزنی، مأخذ: همان

لاله‌ای است و سه ساختار دارد. یک نوع آن اسلامی‌های شکل بادامچه است که قوس‌هاییش با نقش هندسی مزین می‌شوند و قوس میانی با تزیین طرح بادبزنی است(تصویر ۱۷ الف). نوع دیگر اسلامی بدون شکل بادامچه است که در آن از طرح بادبزنی استفاده می‌شود.(تصویر ۱۷ ب) نوع سوم اسلامی‌هایی هستند که هم شکل بادامچه دارند و هم ندارند و تزئینات‌شان متتشکل از شیارهای منحنی هالی مانند و شکل دایره و اشک است(تصویر ۱۷ پ).

نوع دیگر از نقش‌گیاهی اسلامی‌هایی با تزیین و تو سازی نقش اسلامی و برگ و پیچک است(تصویر ۱۸). هرچند به صورت محدود در گچ‌بری‌های این دوره مورد استفاده قرار گرفته اما اسلامی‌های مرسوم این دوره مورداً استفاده قرار گرفته اما می‌توان تحول تزئینات نقش اسلامی در دوران بعد را در تلاشی که در این نوع تو سازی‌ها انجام‌گرفته باز شناخت. به نظر می‌رسد اسلامی‌هایی به شکل گردان و پیچک مانند که کمی از زوائد روی بندها بزرگ‌تر هستند و نسبت به اسلامی‌های اصلی کوچک‌تر ترسیم شده‌اند (تصویر ۱۹) نمایش رویش اسلامی‌ها و تبدیل آن‌ها از جوانه به نقش‌مایه‌های سر اسلامی است. تزیین این نقش‌مایه‌ها به شکل دایره و خطوط منحنی هلال مانند است.

نوع دیگر از نقش‌مایه‌های گیاهی سربندهای اسلامی هستند که نقش اتصال، استحکام و پوشش بین بندها را در نقاط

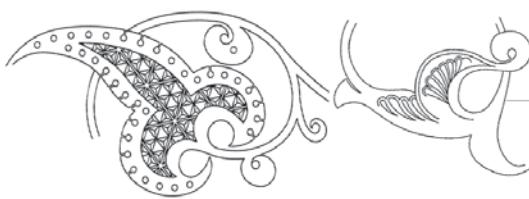
تصویر ۱۶ ب. سر اسلامی‌های دو قوس بدون شکل بادامچه با طرح بادبزنی، مأخذ: همان.

نقش هندسی استفاده می‌شود و قوس دیگر که بدون شکل بادامچه است، تزیین طرح بادبزنی دارد. اسلامی تصویر ۱۶ ب، بدون شکل بادامچه است و در تزئینات آن معمولاً در هر دو قوس از طرح بادبزنی استفاده می‌شود. اسلامی تصویر ۱۶ پ که هم شکل بادامچه دارد و هم فاقد طرح بادامچه، در هر دو ساختار تزئینات یک شکل است، یعنی تزیین با خطوط منحنی هلال مانند و شکل دایره و اشک ایجاد شده است.

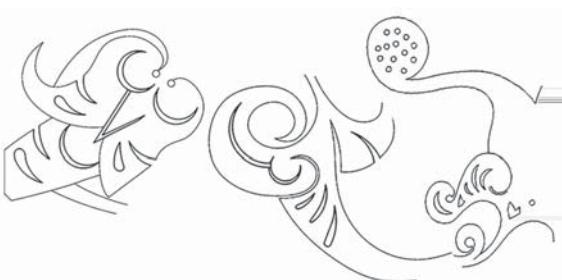
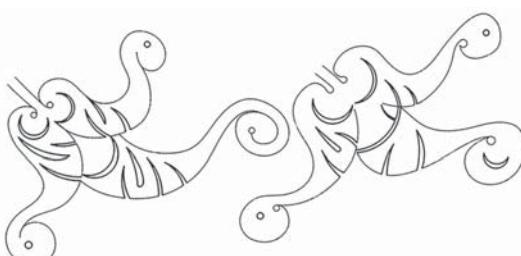
سر اسلامی‌های سه قوس که از زیباترین نقش این دوره به شمار می‌روند دارای جایگاهی ویژه هستند و همانند دیگر نقش‌مایه‌های اسلامی از تنوع در ساختار و تزیین برخوردارند. این نوع سر اسلامی با دو شکل بادامچه که دیگر در آثار امروزی استفاده نمی‌شود یادآور سربندهای

تصویر ۱۶ پ. سر اسلامی‌های دو قوس با تزیین خطی هلال مانند و شکل دایره و اشک، مأخذ: همان.

تصویر ۱۷ ب. سر اسلامی‌های سه قوس بدون شکل بادامچه با تزیین هندسی و طرح بادبزنی، مأخذ: همان

تصویر ۱۷ پ. سر اسلامی‌های سه قوس با تزیین خطی هلال مانند و شکل دایره و اشک، مأخذ: همان.

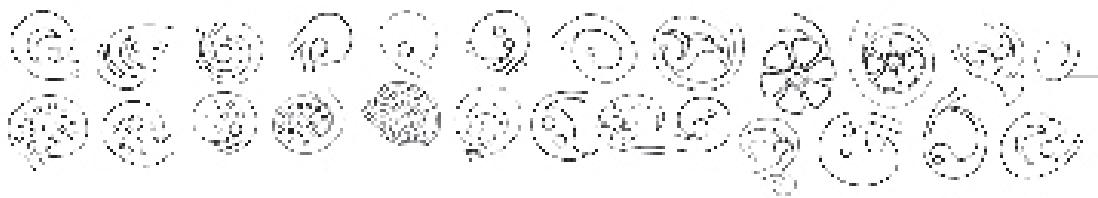
تصویر ۲۰. انواع سربند اسلامی در تزئینات گچبری طاق نمای ضلع غربی گنبد خانه، مأخذ: همان

تصویر ۱۹. سر اسلامی‌های به شکل گردان پیچک مانند، مأخذ: همان.

زوائد و جوانه‌های روی سر اسلامی و بندهای اسلامی از عناصر جدایی‌ناپذیر تزئینات نقش این عهد است. این زوائد به عنوان یک عنصر مکمل برای ایجاد توازن و تعادل بین فضاهای مثبت و منفی کتیبه‌ها و نیز به عنوان تزیین و پویایی بیشتر در نقش مورداستفاده قرار می‌گیرند و از نظر شکلی تنوع و انواع مختلفی دارند (تصویر ۲۲). نوار تزئینی استفاده شده در طاق نمای گنبد خانه مسجد، نوار گنگه‌دار شانه عسلی است. این نوار تزئینی برای تزیین قوس‌های اسلامی‌ها مورداستفاده قرار گرفته و کاربرد فراوانی در نقش گیاهی این دوره دارد (تصویر ۲۳).

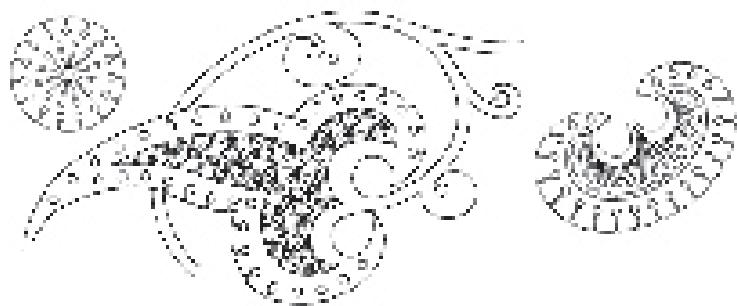
شروع، انشعاب و تقارن بر عهده دارند (تصویر ۲۰). سربند لاله‌ای نسبت به دیگر سربندها نوع مهم و شناخته شده در این دوره است. یکی از عناصر جالب توجه، تزئینات انتهای قوس‌های سر اسلامی‌ها در این دوره است. انتهای این قوس‌ها دارای تنوع بسیاری بوده به طوری که در طرح‌ها از شکل ساده یک پیچک تا نقش کامل یک اسلامی قابل مشاهده است (تصویر ۲۱). نقش کل شش پر نیز یکی از تزئینات جالب توجه در اسلامی‌ها است.

تصویر ۲۱. تزیین انتهای قوس‌ها در سر اسلیمی‌ها، مأخذ: همان.

تصویر ۲۲. جوانه و زوائد تزئینی روی سر اسلیمی‌ها و بندھای اسلیمی، مأخذ: همان.

تصویر ۲۳. نوار تزئینی کنگره‌دار شانه عسلی، مأخذ: همان.

جدول ۱. طبقه‌بندی نقوش اصلی گچبری، مأخذ: نگارندگان.

نام نقش	دسته‌بندی	نمونه تصویر	توضیحات
اسلیمی تک قوس	دارای شکل بادامچه		تزئین خطی منحنی هلال مانند
			تزئین هندسی
	بدون فرم بادامچه		تزئین طرح بادبزنی

ادامه جدول ۱.

بررسی نقش گیاهی بر تزئینات
گچبری طاق نمای گنبد خانه مسجد
جامع هفت‌شنبه اصفهان ۷۱-۵۷

تزيين هندسي و طرح بادبزنی		دارای شکل بادامچه	
تزيين خطى منحنى هلال مانند			
تزيين طرح بادبزنی			
تزيين خطى منحنى هلال مانند		بدون شکل بادامچه	
تزيين و تو سازی با نقش اسلامی			
تزيين هندسي و طرح بادبزنی			
تزيين خطى منحنى هلال مانند		دارای شکل بادامچه	
نقش در داخل سه قوس مرتبط و يكپارچه شده با تزيين هندسي			اسلامی سه قوس
تزيين طرح بادبزنی			
تزيين خطى منحنى هلال مانند		بدون شکل بادامچه	
نقش در داخل سه قوس مرتبط و يكپارچه شده با تزيين هندسي			

جدول ۲. طبقه‌بندی نقوش فرعی گچبری، مأخذ: همان.

نام نقش	دسته‌بندی	نمونه تصویر	توضیحات
	پیچک گردان		تزئین خطی منحنی هلال مانند
اسلیمی با شکل پیچک گردان			تزئین با شکل دایره
طرح اسلیمی			تزئین با شکل دایره
سربند لاله‌ای			(بدون تزئین (تزئینات آسیب‌دیده است)
سربند اسلیمی	سربند		تزئین خطی منحنی هلال مانند
سربند روی ساقه			تزئین با شکل دایره و طرح خطی منحنی هلال مانند
	گل شش پر		تزئین مرکز گل با شکل دایره
ترزئین انتهای قوس اسلیمی	پیچک گردان		تزئین خطی منحنی هلال مانند
			تزئین با شکل دایره
طرح اسلیمی			تزئین خطی منحنی هلال مانند
			تزئین با شکل دایره

ادامه جدول ۲.

تزئین با شکل دایره به صورت شانه عسلی		کنگره دار	نوار تزئینی
تزئین مرکز گل با شکل دایره		گل شش پر	
تزئین با شکل دایره و شیارهای خطی منحنی		پیچک گردان	
تزئین خطی منحنی هلال مانند و ساده		برگ	زوائد و جوانه ها
بدون تزئین		طرح اسلامی	

نتیجه

در ترسیم نقوش اسلامی شکل بادامچه سر اسلامی ها همیشه در داخل گردش حلزونی بندها قرار می گیرد و از نقش های تزئینی هندسی، طرح بادبزنی، شکل دایره و اشک و شیارهای منحنی هلال مانند برای آذین گل ها استفاده می شود که نقش هندسی ستاره ای بیشترین استفاده را در تزیین آرایه های گچی دارد. همچنین برای تزیین اطراف قوس های سر اسلامی ها از نوارهای تزئینی کنگره دار شانه عسلی استفاده می شود. هنرمند طراح خود را اسیر محدوده قاب نمی داند و مشاهده می شود که حرکت بند اسلامی می تواند از بیرون به داخل کتیبه آغاز شود. ساختار قرینه انعکاسی مرسوم در طراحی نقوش مدنظر نیست و از بی قرینگی به عنوان یک ارزش بصری قدرتمند بهره گرفته می شود. نقشمايه ها در همه جا به یک شکل ترسیم نمی شوند و هر کتیبه دارای یک ویژگی منحصر به فرد در نقش و تزیین است. نقشمايه های اسلامی با ساختار و تزئینات متفاوت می توانند بر روی یکبند در ترکیب با یکدیگر اجرا شوند. نقوش سنتی امروزی دارای یک ساختار گردشی حلزونی منظم و دقیق هستند و اگر از این نظام خارج شوند در نگاه مخاطب احساس ناخوشایندی را القا می کنند اما نقوش گچبری مسجد جامع هفتاد و پنجم از این تبعیت از این ساختار ندارد و با توجه به موقعیت، بندها می توانند در مسیر گردش حلزونی منعطف تر باشند و در موقعی، ساختاری نامنظم داشته باشند که این شیوه به نقشمايه ها اجازه می دهد تا در بی نظمی نظم آفرینی کنند. نکته دیگر ویژگی ریتم و تکرار است که به عنوان مبانی بصری زیبایی شناسی مطرح شده و در تزئینات هندسی، طرح بادبزنی و نوارهای تزئینی می توان بارها این ساختار را مشاهده کرد. تزئینات نقوش اسلامی دارای اصول و قواعد ترسیمی هستند. در اسلامی های تک قوس تزیین می توانند هندسی و یا طرح بادبزنی باشد. تزئینات هندسی در اسلامی های دارای شکل بادامچه کاربرد بیشتری دارند. در اسلامی های دارای دو و سه قوس اگر سر اسلامی بدون بادامچه باشند تزیین داخل آن ها طرح بادبزنی است و اگر دارای شکل بادامچه باشند در قوس های دارای بادامچه تزئینات هندسی استفاده می شود و قوس متصل به آن که بدون بادامچه است با طرح بادبزنی تزیین می شود. یک سر اسلامی با سه قوس نیز وجود دارد که هم می تواند فاقد بادامچه باشد و هم

دارای دو فرم بادامچه؛ سه بازوی این اسلامی از درون به شکل یکپارچه به هم متصل هستند که با نقش هندسی ستاره‌ای مزین شده است. در بخشی از لچک طاق‌نما دو سر اسلامی وجود دارد که با برگ و پیچک و نقش‌مایه اسلامی تو سازی شده و با تزئینات هندسی و طرح بادبزنی مرسوم در این دوره هماهنگ نیست و به نظر می‌رسد نمایشی از تلاش هنرمندان برای خلق تزئینات نقوش در آینده باشد؛ بنابراین در این پژوهش از طریق مستند نگاری و طبقه‌بندی مشخص شد که نقش‌مایه‌های گیاهی دارای قواعد ساختاری نظاممند بوده و اصول زیبایی‌شناسی و ارزش‌های بصری در ترسیم طرح و نوع تزئینات رعایت می‌شده است.

منابع و مأخذ

- تولمی، مهدی. ۱۳۹۲. «آسیب‌شناسی وارائه طرح حفاظت تزئینات گچی محراب مسجد جامع هفت‌شویه». رساله ارشد. دانشگاه هنر اصفهان.
- حدادی، علی. ۱۳۸۷. مسجد جامع هفت‌شویه. اصفهان: گزارش ثبتی میراث فرهنگی اصفهان.
- رازانی، مهدی. معرفی محراب مسجد جامع هفت‌شویه (از شاهکارهای دوره ایلخانی). فصلنامه فرهنگ اصفهان. شماره ۳۶، سال ۱۳۸۶، صص ۵۰-۵۵
- رازانی، مهدی و حیدری باباکمال یدالله. بررسی دوره بندی تاریخی-کالبدی مسجد جامع هفت‌شویه از منظر مطالعات تطبیقی. نشریه معماری اقلیم گرم و خشک. شماره ۱۰، سال هفتم ۱۳۹۸، صص ۱۴۱-۱۷۴
- رجبی، پرویز. ۱۳۸۷. سده‌های گمشده (تاریخ دوره اسلامی ایران) آشنایی با تاریخ سلجوقیان. جلد ۴. تهران: نشر پژواک کیوان.
- رحمتی، یاسمین. ۱۳۹۲. «شناسایی روش‌های مناسب مرمت کمبودها در آرایه‌های گچی با نگرشی ویژه بر محراب‌های قرن هشتم هجری ایران». رساله ارشد. دانشگاه هنر اصفهان.
- سیرو، ماکسیم. ۱۳۵۷. راه‌های باستانی ناحیه اصفهان و بناهای وابسته به آن‌ها. ترجمه مهدی مشایخی. سازمان ملی حفاظت آثار باستانی ایران.
- شکفت، عاطفه. ویژگی‌های بصری شاخص تزئینات گچبری معماری عصر ایلخانی. مطالعات معماری ایران. شماره ۲، پاییز و زمستان ۱۳۹۱، صص ۷۹-۹۸
- مستوفی قزوینی، حمدالله بن ابی بکر محمد بن نصر. ۱۳۸۱. نزهت القلوب. به اهتمام محمد دبیر سیاقی. قزوین: حدیث امروز.
- نفیسی، مرسد. ۱۳۸۹. «بررسی نقوش محراب‌های گچبری دوره ایلخانی در شهرستان اصفهان و حومه آن». رساله ارشد. دانشگاه هنر اصفهان.
- نقیب اصفهانی، شادی، افسانه ناظری و بهنام پدرام. مطالعه تطبیقی فرم نقش‌مایه‌های چهار محراب دوره ایلخانی در استان اصفهان (الجایتو، مقبره پیر بکران، مسجد جامع اشتر جان، مسجد جامع هفت‌شویه). مطالعات تطبیقی هنر. شماره ۱۲، سال ششم ۱۳۹۵، صص ۱-۱۴
- نقیب اصفهانی، شادی، افسانه ناظری و بهنام پدرام. مطالعه تنشیبات، ساختار و نقش‌مایه‌های محراب مسجد جامع هفت‌شویه. فصلنامه علمی-پژوهشی نگره. شماره ۴۵، بهار ۱۳۹۷، صص ۷-۱۹
- هنرف، لطف‌الله. ۱۳۴۴. گنجینه آثار تاریخی اصفهان. اصفهان: کتاب‌فروشی ثقفى.
- هنرف، لطف‌الله. تزئینات گچی در آثار تاریخی اصفهان. مجله هنر و مردم. شماره ۷۲، سال ششم ۱۳۵۰، صص ۴۶-۳۶

Study of Plant Motifs in Plaster Based Decorations in Dome Arch of the Isfahan Haftshuyeh Jame Mosque

Mohsen Movahedi, MA, Department of Handicrafts, Faculty of Handicrafts, Art University of Isfahan, Iran.

Bahareh Taghavinejad, PhD, Assistant Professor, Department of Handicrafts, Faculty of Handicrafts, Art University of Isfahan, Iran.

Gholamreza Hashemi, PhD, Assistant Professor, Department of Handicrafts, Faculty of Handicrafts, Art University of Isfahan, Iran.

Mehdi Davazdahemami, PhD, Assistant Professor, Department of Handicrafts, Faculty of Handicrafts, Art University of Isfahan, Iran.

Received: 2022/08/4 Accepted: 2022/12/8

The Isfahan Haftshuyeh Jame Mosque is located at the entrance of the Haftshuyeh village of Qahjavarestan county in the northeast of Isfahan. This Seljuk period mosque was rebuilt in the 8th century due to excessive damage, in which more attention was paid to the appearance of the building than its strength, so now we are also facing a half ruined building. The plaster based decorations left in this building are the altar and some parts of the arch of the western side of the front, which are all related to the dome of the mosque. Plaster based decorations on the western side of the dome are very rich and valuable in terms of visual beauties and by examining and identifying them, other decorations of the parts of this dome which had been destroyed now can be revealed. By studying the researches, it was found that the arch plaster based decorations of this part of the dome have been ignored by researchers. You have to pay attention to the fact that except for the Haftshuyeh altar in this eroding building, only the plaster based decorations on the western side of the arch of the dome remain intact. The examination and analysis of the motifs of this part of the arch, in addition to preserving this cultural treasure, can provide information to specify a comprehensive visual structure of plant motifs used in this building. Thus, the **purpose** of this study is to identify the visual features of the plant motifs of the plaster based decorations in the arch of the western side of the dome in the Haftshuyeh Jame Mosque. To achieve this goal, the main **question** is: «By studying the plaster based decorations in this part of the building, what are the visual features of the dome arch of this mosque and what are the most usable motifs?» In this study which is based on descriptive-analytical **method**, data was collected according to field study through observation and recording of images and library method in the theoretical part of the research. After observing and photographing the plaster based decorations, the line drawing of the plant motifs in plaster based decorations was created by Rhinoceros 3d software, and in the next step, the motifs were analyzed and categorized based on the type of motifs and visual features. The plaster based decorations were photographed and were then turned into linear designs. Finally, the patterns were accordingly analyzed and classified. Also, the data analysis method in this research is qualitative. The **results** of the study indicated that, in the motifs, arabesque types of one arch, two arches and three arches with three types of geometric decoration design, curved grooves and fan design in two arabesque structures with almond-like form or no almond-like form have been

worked as the main design in the plant motifs of plaster based decorations. The natural flower motif can also be seen at the arabesque end or in a separate bud, on the stem, and the decorative tape with a crenate design has been used as a decoration in plant motifs. The conventional method of symmetrizing, which until the current period has been considered as the main infrastructure of the traditional designs, has not been much considered in the design of the motifs of this period and the artist has paid more attention to the method of asymmetry and has tried to maintain the balance of the design by applying visual values in the motifs. To create this balance, the place and position of the motifs in the inscriptions have been carefully selected. This asymmetry shows the sense of movement and dynamism of the motifs. According to the space they have in the inscription to fill the area, motifs can be executed in smaller places and/ or bigger places. The jumble of the designs does not bother the eyes and the motifs interact with each other in the best way possible and respond to each other's situations, deficiencies and actions.

Keywords: The Haftshuyeh Jame Mosque, Plaster based Decorations, Ilkhanid Plaster Motifs, Plant Motifs, Dome Arch Decorations

References: Haddadi, Ali. 2008. The Haftshuyeh Jame Mosque. Isfahan: Isfahan Cultural Heritage Report. Honarfar, Lotfollah. 1965. The Treasure of Historical Monuments of Isfahan. Isfahan: Saghafi Bookstore.

Honarfar, Lotfollah. The Plaster based decorations in isfahan historical monuments. Honar va Mardom Journal, NO 72, 6th 1971, PP 36-46.

Mostofi Qazvini, Hamdullah Bene Abi Bakr Muhammad Bene Nasr. 2002. Nezhat al-Qulub. Translated by Mohammad Dabir Siaghi, Qazvin: Hadis Emrooz.

Nafisi, Mercedeheh. 2010. Survey of decorative patterns of Ilkhanid plaster Mihrabs in Isfahan City and Environs. M.A Thesis in Art University of Isfahan, Faculty of Art of Religions and Civilizations, Department of Islamic art.

Naqib Isfahani, Shadi, Afsaneh Nazeri, and Behnam Pedram. The Comparative study of the motif forms of four Ilkhanid altar in Isfahan (Oljaito, Pirbakran tomb, Oshtorjan Jame Mosque, Haftshuyeh Jame Mosque). Honar Journal. NO 12, 6th 2016, PP1-14.

Naqib Isfahani, Shadi, Afsaneh Nazeri, and Behnam Pedram. Study the proportions, structure and altar motifs of The Haftshuyeh Jame Mosque. Negareh Journal. NO 45, Spring 2018, PP 7-19.

Rahmati, Parviz. 2013. «Identification of suitable methods for deficiency reparations in Plaster based decorations with a special theory on the altars of the 8th century AH in Iran». M.A Thesis in Art University of Isfahan.

Rajabi, Parviz. 1387. The Lost Centuries (The History of Islamic period of Iran) Introduction to the History of the Seljuks. Vol 4. Tehran: Pajhwok Keyvan Publications.

Razani, Mehdi. Introducing the altar of Haftshuyeh Jame Mosque (one of the masterpieces of the Ilkhanid period). Farhang Isfahan Journal. NO 36, 2007, PP 50-55.

Razani, Mehdi, and Yadollah Heidari Baba kamal. Study of historical-physical period of Haftshuyeh Jame Mosque from the perspective of comparative studies. Memari eqlim garm va khoshk Journal. No 10, 7th 2019, PP 141-174.

Shokoofeh, Atefeh. The Visual Feature-s of Plaster based decorations of Ilkhanid period. Motaleat Memari iran Journal. NO 2. Autumn and Winter 2012, PP 79-98.

Siroux, Maxime. 1978. The Ancient roads of Isfahan area and their related buildings. Translated by Mehdi Mashayekhi. National Antiquities Protection Organization of Iran.

Tolemi, Mehdi. 2013. «Pathology and presentation of Plaster based decorations protection plan for the altar of Haftshuyeh Jame Mosque». M.A Thesis in Art University of Isfahan.